

търговските и платежни баланси, наложиха защитата на националната валута и покровителство на родното производство. Тъкмо от тукъ изникна принципа на „двустранността“ въ международната търговия, т. е. че „можешъ да купувашъ, доколкото можешъ да продавашъ“. Не е трудно да се доказва по-нататъкъ, че тази обусловеностъ наложи автоматически едно координарно ръководене на вноса и износа. Но двустранността или така наречената „билатералностъ“ не се породи само, както мнозина мислятъ, поради международната финансова задлъжнялостъ, но и поради обстоятелството, че отдѣлнитѣ национални стопанства започнаха да се развиватъ по-многогранно, къмъ по-пълни стопански системи, включващи не само земедѣлски, но и индустриални сектори. Това развитие, което започна следъ свѣтовната война, се наблюдава чакъ до втората свѣтовна война и се изрази въ една защитна реакция на отдѣлнитѣ народни стопанства. Отъ друга страна, въ редица народни стопанства се възприе системата на направляване и плануване. Тази система, обаче, отбелязва значителни разлики въ отдѣлнитѣ страни: въ нѣкои народни стопанства тя се наложи поради външни причини и се прилагаше поради това частично; въ други народни стопанства плануването или регламентирането се породи идеологично и се наложи като цѣлостна система. Всичко това наложи, естествено, и необходимостта да се регламентира и цѣлия търговско-технически процесъ на износно-вносната търговия. Отъ гледище на това развитие, създаването на Дирекцията, т. е. принципниятъ въпросъ за нейното създаване, е напълно изяснено. Що се отнася, обаче, до специалния въпросъ за нейното устройство и дейностъ, може да се изтъкне следното:

Устройството на Дирекцията на външната търговия, състоящо се отъ два главни отдѣла за вноса и износа и отъ отдѣления за третиране на различнитѣ стоки по видъ — растителни, животински и др., а сжщо и отъ отдѣления, които засѣгатъ останалата материя на външната търговия, не е никакъ усложнено отъ административно-техническо гледище. Това устройство е неизбежно.